

VU Research Portal

Voorbij de dogmatiek [Review of: A.B. Hoogenboom, E.R. Muller (2003) Voorbij de dogmatiek: publiek-private samenwerking in de veiligheidszorg]

van Steden, R.

published in

Openbaar bestuur
2003

document version

Publisher's PDF, also known as Version of record

[Link to publication in VU Research Portal](#)

citation for published version (APA)

van Steden, R. (2003). Voorbij de dogmatiek [Review of: A.B. Hoogenboom, E.R. Muller (2003) Voorbij de dogmatiek: publiek-private samenwerking in de veiligheidszorg]. *Openbaar bestuur*, (augustus), 30-30.

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal ?

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

E-mail address:

vuresearchportal.ub@vu.nl

Boekbespreking

Voorbij de dogmatiek: publiek-private samenwerking in de veiligheidszorg

Bob Hoogenboom en Erwin Muller, Commissie Politie en Wetenschap/COT

Uitgeverij Kerckebosch, Zeist december 2002 – ISBN 90-6720-294-0

Met een paar goede glazen wijn en enige fantasie kan menig klassieker als een moderne metafoor worden geïnterpreteerd. Zo ook het verhaal van de legendarische beeldhouwer Pygmalion die verliefd werd op zijn zelf gebeitelde vrouwenbeeld. Venus schonk haar de levensadem, waarna een hartstochtelijke relatie tussen Pygmalion en zijn kunstwerk volgt. Zo is het ook met het integrale veiligheidsbeleid dat hunkert naar een publiek-private samenwerking tussen politie en beveiligingsindustrie. Hoe jammerlijk is dan de constatering dat dit verlangen naar samenwerking bij verlaten blijft. Het thema veiligheid vertoont dermate ideologische geladenheid over het geweldsmonopolie, dé grondslag van staatsmacht, dat gevoerd overheidsbeleid ‘schizofrene trekken’ vertoont. Men kan wel, maar men wil niet.

Het rapport stelt zich ten doel deze krampachtige houding flink op de schop te nemen. Er valt een wereld te winnen wanneer overheid en bedrijfsleven elkaar vinden in effectieve informatie-uitwisseling als instrument van veiligheidshandhaving. Met een bespreking van twintig dogma's over publiek-private samenwerking moet de discussie van enig realisme worden voorzien.

De gekozen titel *Voorbij de dogmatiek* roept associaties op met strenge geboden, vastgeroeste leerstellingen en onwrikbare waarheden. Geloofsovertuigingen van preciezen die aan rekkelijkheid toe zijn, als ware het een reformatie van integraal veiligheidsbeleid. Hiermee rijst de vraag of er een te krachtige wind door het rapport waait. Het bedrijfsleven beschikt zeker over potentieel en speelt een belangrijke rol als waker over onze eigendommen. Toch moet afstoting van overheidstaken naar de vrije markt met de grootste voorzichtigheid worden behandeld. Dit is vooral van belang op het beleidsterrein van veiligheidshandhaving. Nu het publieke machtsmonopolie onder druk staat van een steeds verder oprukkende commerciële veiligheidsindustrie heeft borging van algemene belangen zoals democratische controle en rechtszekerheid grote prioriteit. Wat kunnen of gaan al die private partijen met unieke en vaak vertrouwelijke overheidsinformatie doen? Wie waarborgt de zekerheid dat die informatie voor het beoogde doel wordt gebruikt en aan wie moeten ze verantwoording afleggen?

De auteurs zijn zich terdege van deze problematiek bewust als zij de stevige inzet van het rapport afzwakken met een pleidooi voor ingetogen pps-constructies en een strakke overheidsregie. Hiermee zijn we weer terug bij de pikanterie van veiligheidsbeleid: het politiek-filosofisch fundament van de eenheidsstaat. Dogma's hebben hun functie en ze moeten niet zomaar worden afgeschaft. Ze bieden houvast, een ijkpunt op de horizon. Zonder de zekerheid van een krachtige overheid als regisseur van veiligheidszorg wordt de doos van Pandora opengetrokken, om nog maar eens een klassieker aan te halen.

Drs. Ronald van Steden, Vrije Universiteit Amsterdam